

ρίον κάτω στο χώμα ή δίπλα στα κλαδιά. Μιά τ'χανο απ' τὰ μάτια μου και μία πάλι ξεπρόκτονε μπροστά μου, λαχανιασμένο απ' τόν φόβο του, μιά άποφασισμένο να τραβιά διαρκώς μπροστά.

Τό αγαπημένο μου και παστό σκυλί! Πόσο τό πόνησα τή στιγμή, τήν άτασία εκείνη στιγμή που με πέτρωσε απ' τήν προμάρα και μ' έβγαλε να πυροβολήσω στα τυφλά, χωρίς καν να σημαδέψω, βλέποντάς το να απαρτάζει και να ουδολάζει κάτω απ' τὰ πόδια του θηρίου, που είχε παρουσιασθεί πάλα έξαφνα!

«Κράα—κράα», έφριξαν τὰ κόκκαλά του, καθώς έπαταξαν μέσα στα πελώρια σαγόνια τής λεοπαρδάλης, ή όποία τό διάγκανε με λάσπα. 'Η σφαίρα μου δυστυχώς τήν πήρε ξυστά κι ή ανάλασχη λαοματιά τής δυνάμωσε τή μαγιά.

Τότε χύθηκε επάνω μου και, πριν προλάβω να ξεναρρίξω, με άναποδογύρισε με όρμη κι έννοια τήν άποκρουστική μορφοδιά τής σαπίλας που έβγαλε απ' τό δοθάνοιχο στόμα της, να μου κόβη τήν άναγνή.

Συγγρόνος αισθάνθημα έβαν άνειπίτο πόνο, καιτερό και σουδλερό, να φτάνη ως τήν ψυχή μου, τή στιγμή που τό θηρίο, άνοιγοντάς τή σαγόνια του, μισοκατάπινε τό κεφάλι μου. Τό αίμα, ξεστό και άψυχο, μου πλημμύρισε τό πρόσωπο, μιά προλάβω ν' άκούσω ένα βραχνό μουγκρητό που με χτύπησε κατόπινα. Έτσι καθώς έβγαλε απ' τό βρόχινο λαρόγγι της και... λιποθύησα!

Πάλαφα πολλές μέρες με τόν χώρο, ξεπλωμένος σ' ένα κρεβάτι του νοσοκομείου. 'Η πληγή δέν ήταν σοβαρή, γιατί ή λεοπαρδάλις δέν είχε γίνει λυθία, άν δέν πρόφτανε κάποιος δικός μου να τήν πυροβολήση... 'Η σφαίρα είχε μπει απ' τό μάτι του θηρίου και είχε βγει απ' τό λαρό του, άφοι που πέρασε πρώτα τό μυαλό.

Μά τό αίμα μου έπαθε μόλυνση απ' τό στόμα της, τό βρόχινο και μολυσμένο απ' τό αίμα τών προηγουμένων θημάτων της και γι' αυτό άργησα πολύ να βγω απ' τό νοσοκομείο.

Ο σπύρας μου, που ή Θεσία Πρόνοια τόν έστειλε άσφαλώς στην κρίσιμη εκείνη στιγμή, ήταν ό φίλος μου Τζιμ Μπρόζερ, έπιστάτης τής γειτονικής φυτείας πασιού.

Ήθελε να με δη για ύπηρεσία, μα ή άκασιότητα που παρατήρησε στο κήμα μου, τόν πείδηξε προς τὰ εκεί και μ' έσωσε!

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΩΜΕΣ, ΑΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΔΑ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ή μόδα είναι τό είδωλο τής νεανικής ηλικίας.

Ο ξ ε σ τ ε ρ ο ν

Ή γυναίκα που άκολουθάει τή μόδα, μοιάζει με τόν τρελλό που φεύγει χωρίς να τόν κινήσει κανένας.

Κ α λ α μ π ε ρ ο

Τή μόδα τήν εφευρίσκουν ή άσχημες γυναίκες και ή όμορφες έχουν τήν άρέλεια να τήν άκολουθούν.

Ρ ο υ σ σ ώ

Ο έρωτας προς τή μόδα είναι άπερσισηρία, γιατί δέν αλλάζουν μαζί της και τὰ πρόσωπα, άφοι ή φυσιογνωμία μένει πάντα ή ίδια.

Β ο λ τ α ι ρ ο ς

Ή γυναίκα θα βρωσκόταν σ' άπειλαστική κατάσταση, άν ή φύσι τή δημιουργούσε τέτοια που τήν παρουσιάζει ή μόδα.

Λ ε σ π ι ν ά ς

Ή μόδα άποκτρώνει με τήν έξουσία της όλες τες ύποκριτες.

Ε τ ς ο υ ά ρ δ

Ή τίμεις γυναίκες που άκολουθούν τή μόδα και προσπαθούν να μιμηθούν τρόπους και ποικιλία που δέν έχουν, δίνουν άφορμή να τες ύποψιάζονται ως προς τή σταθερότητα τής άρετής των.

Λ α β ο υ τ ς

Ή φτωχές γυναίκες που άκολουθούν τή μόδα τών πλουσίων, γίνονται με τόν καιρό πιο φτωχές και γελοίες.

Ρ ι κ ά ρ

Ή γυναίκες πρέπει να περιποιοιούνται πάντοτε τόν έαυτό τους, ή όμορφες για να άποκτήσουν περισσότερη όμορφιά, ή άσχημες για να έλαττώσουν τήν άσχημα τους.

Κ α Ν ε κ κ ε ρ ο

Ή μόδα είναι μια άλοιφή που χρησιμοποιείται να γελοιοποιή μερικές γυναίκες.

Ρ ο σ ε μ π ρ ι ύ

ΑΠΟ ΤΑ ΞΕΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τὰ 'Αλβανικά ξενοδοχεία και οι κανονισμοί τους. Φριξεν ήλιε και στέναζεν γη! Ο άνθρωπος και ή σωματικές και πνευματικές του δυνάμεις κατά τό ήμερενώχτιο. Πότε ή δυνάμεις είνε άκραιότερες. Τό Παρίσι και τό Λονδίνο. Κατά τί διαφέρουν. Τι γράφει ό Φέλιξ Πιάτ, κτλ.

Στα Ξενοδοχεία τών μικροπόλεων τής 'Αλβανίας υπάρχει ό έξής κανονισμός για τούς πελάτες:

- 1) «Όσοι πλαγιάζουν με τὰ... σιβάλια, επιβαρύνονται με πρόσθετη πληρωμή».
- 2) «Τρία χτυπήματα στην πόρτα, σημαίνουν ότι συνέθη φρόνος στο ξενοδοχείο και πρέπει να σηκωθήτε».
- 3) «Γράψτε τ' όνομά σας στην ταπεσαρία του τοίχου — άν έξοτε γράμματα — για να μάθουμε ποιός είστε».
- 4) «Τό άλλο πόδι του καθίσματος του δωματίου σας είνε στο έδαφος. Αν τό έχετε άνάγκη, πάρτε το».
- 5) «Αν τό παράθυρο πούναι χωρίς τζάμι σας ένοχλεί, σκεπάστε το με τες σανίδες που είνε πίσω από τήν πόρτα».
- 6) «Αν κρυώνετε, ρίχτε από πάνω απ' τήν κουβέρτα, και τό κρηστό ύφρασμα του δωματίου».
- 7) «Αν, όταν βρέχει, στάζει από τες τρύπες που είνε πάνω από τό κεφάλι σας, πάρτε τήν όμπρέλλα που είνε κάτω από τό κρεβάτι».

8) «Αν δέν έχετε πετσέτα, μεταχειριστείτε τό σεντόνι σας».

Ο άνθρωπος δέν έχει πάντοτε τήν αυτή κατάσταση σωματικών και πνευματικών δυνάμεων, γιατί ή δυνάμεις του αυτές αδξάνονται και έλαττώνονται κατά τί διάρκεια τών 24 ώρων του ήμερονοχτίου.

Τες προηγές ώρες ό άνθρωπος είνε πιο δρασερός και φρέσκος και γι' αυτό ή πιο καλή πνευματική εργασία γίνεται τό πρωί.

Στις έντεκα τό πρωί τό σώμα άποχτάει πιο μεγάλη ενεργητικότητα και δύναμη, αλλά κατόπι άρχίζει να πέφτη σ' άτονία, για ν' άνεβή στο μεγαλύτερο σημείο τής ενεργητικότητός του στις 5 τό άπόγευμα.

Έπειτα άρχίζει να χάνη τες δυνάμεις του ως τες 2-3 τό πρωί, όποτε φτάνει στο κατώτατο σημείο τής εξάντλήσεως.

Αυτές τες ώρες συμβαίνουν και οι πιο πολλοί θάνατοι, παρό τες άλλες ώρες τής ήμέρας.

Γι' αυτό άνορθός και οι γέροι αισθάνονται αυτές τες ώρες μεγάλη κόπωση και εξάντληση, χωρίς αυτό να όφείλεται σ' άπνία ή σ' άλλο τίποτε.

Ο στρατηγός Ουέλλινγκτον έλεγεν ότι: «Τό σπανιότερο πράγμα, στις δύο τό πρωί, για έναν άνθρωπο, είνε τό θάρρος».

Από ένα βόλίο του Φέλιξ Πιάτ μεταφράζουμε τὰ έξής περιεργα, σχετιώς με τες διαφορές που υπάρχουν μεταξύ του Παρισίου και του Λονδίνου:

- Τό Παρίσι είνε λιθόχτιστο, τό Λονδίνο πλανόχτιστο.
- Στο Παρίσι τὰ σάτια μοιάζουν με ψηφές, στο Λονδίνο κάθε οικογένεια προσπαθεί να έχη δική της κατοικία.
- Τὰ σάτια του Παρισίου έχουν καθένα τόν θυρωρό του, ενώ στο Λονδίνο καθένα έχει τό κλειδί του.
- Οι Παρισίνοί ξεπνούν νωρίς κι' οι Λονδρέσοι άργά.
- Στο Παρίσι τὰ κρεβάτια τοποθετούνται κοντά στον τοίχο, ενώ στο Λονδίνο τοποθετούν τὰ κρεβάτια τους στη μέση τών δωματίων.
- Τό Παρίσι γεμιαίξει. Τό Λονδίνο τρώγει.
- Τό Παρίσι έχει τούς άένταρους τυροκόματες τής Νοτίου 'Αμερικής, τό Λονδίνο έχει τούς εξατομιοποιούχους τής Νοτίου 'Αφρικής.
- Τό Παρίσι έχει γυναίκες δημοσιογράφους και συγγραφείς. Τό Λονδίνο έχει συνφραζέτες και γυναίκες τάγματα του στρατού τής Σωτηρίας.
- Τό Λονδίνο, καθώς έλεγε κι' ό Βολταίρος, έχει εκατό ίθρησικές και μια μόνο σάλτσα, τό Παρίσι έχει εκατό σάλτσες και καμιά ίθρησεία.
- Τό Παρίσι είνε εύθυμο, τό Λονδίνο μελαγχολικό.
- Στο Παρίσι ή γυναίκες που παντρεύονται γίνονται ελεύθερες, στο Λονδίνο μια γυναίκα, από τότε που θα παντρευτή, παει πλέον να είνε ελεύθερη.
- Τό Παρίσι έχει περισσότερες αυτοκτονίες, τό Λονδίνο περισσότερους φόνους.
- Στο Παρίσι τό πλήθος δέρνεται στο δρόμο με κλωτσιές, στο Λονδίνο με γροθιές.

— Στο Παρίσι επιτρέπεται ό ελεύθερος έρωτας, στο Λονδίνο άπαγορεύεται.

